اخبار

مدیرمسئول ماهنامه «فیلم» درگذشت

مسعود مهرابی روزنامه‌نگار و مدیرمسئول ماهنامه «فیلم» درگذشت.

این‌روزنامه‌نگار متولد سال ۱۳۳۳ بود و از سال ۱۳۶۲ به‌عنوان صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول ماهنامه سینمایی «فیلم»، این‌نشریه سینمایی را به دکه مطبوعات کشور معرفی کرد. مجله مذکور از سال ۱۳۷۲ دارای سالنامه هم شد.مهرابی طی چندماه اخیر به دفتر مجله «فیلم» رفت و آمد نداشته و ظاهراً از بیماری رنج می‌برده است. اما بیماری وی، ارتباطی به درگذشتش نداشته و او ساعاتی پیش در بامداد روز دوشنبه ۱۰ شهریور در خواب، درگذشته است.

به گفته یکی از همکاران مجله «فیلم»، مهرابی طی ماه‌های گذشته برای پرهیز از شیوع بیماری کرونا به دفتر مجله نمی‌رفته و بیماری‌اش هم درباره مفاصل و درد زانو بوده است.

مهرابی پیش از راه‌اندازی مجله «فیلم»، با نشریات و مطبوعات مختلفی همکاری داشته و عنوان کاریکاتوریست و نویسنده کتاب را هم در کارنامه خود دارد. او به جز تالیفات سینمایی، نمایشگاه‌های انفرادی و گروهی مختلفی در حوزه کارتون و کاریکاتور در ایران و جهان داشته است.

رمان پلیسی ایتالیایی «پنجشنبه‌های خانم جولیا» چاپ شد

رمان «پنجشنبه‌های خانم جولیا» نوشته پیه‌رو کیارا به‌تازگی با ترجمه ک.طاهر نوکنده توسط نشر نو منتشر و راهی بازار نشر شده است. این‌کتاب یکی از عناوین مجموعه «کتابخانه ادبیات داستانی معاصر» است که این‌ناشر چاپ می‌کند و نسخه اصلی‌اش سال ۲۰۰۱ در ایتالیا چاپ شده است.

این‌کتاب سال ۲۰۰۱ با چاپ بیست و چهارم عرضه شده بوده که ترجمه فارسی آن از روی همین‌نسخه ایتالیایی آن انجام شده است. این‌داستان بلند، پیش‌نویس فیلمنامه اصلی تلویزیونی «پنجشنبه‌های خانم جولیا» است که سال ۱۹۷۰ در ۵ قسمت توسط رادیوتلویزیون ایتالیا ساخته شد. ناشر ایتالیایی اثر در توضیحی که ابتدای کتاب آمده، به این‌مساله اشاره، و اضافه کرده است: روند داستان، نوشته شده برای کاربرد متناسب تلویزیونی، به اجبار در چارچوب قالب خاصی است و چنین می‌نماید که قسمت عمده آن خالی از عناصر سبکی است که اساس ویژگی‌های آثار پیه‌رو کیارا است. اما طرح بنیادی داستان و چفت و بست زنجیره دراماتیکش، رمانی از آن به دست می‌دهد واقعی که ایجاز آن چیزی از ارزش طرح روایی‌اش نمی‌کاهد.

نویسنده این‌اثر متولد سال ۱۹۱۳ و درگذشته به سال ۱۹۸۶ است. رگ و ریشه این‌نویسنده که در لوئینو به دنیا آمد، در اصل به جزیره سیسیل برمی‌گردد. او در سال‌های جوانی توسط فاشیست‌های ایتالیا تحت تعقیب قرار گرفت و به‌دلیل عدم حضور در دادگاه، به ۱۵ سال حبس محکوم شد اما با مهاجرت، به دیگر کشورهای اروپا رفت و سپس در اکتبر ۱۹۴۵ به کشورش برگشت. او در سال‌های جنگ جهانی دوم داستان‌هایی نوشت که آن‌ها را فقط در حلقه دوستان نزدیک خود خواند. اما پس از بازگشت به ایتالیا، اولین اثرش را با نام «سِحرشان کن!» چاپ کرد که یک مجموعه‌شعر بود.

داستان «پنجشنبه‌های خانم جولیا» درباره زنی به همین‌نام است که ناپدید شده و گریزهای جنجال‌برانگیزش به‌مدت ۳ سال، در هفته‌نامه‌ها بر سر زبان‌هاست. به این‌ترتیب، مخاطب این‌کتاب با یک رمان جنایی و معمایی روبروست و قرار است همراه با پلیسی که کورمال کورمال، دنبال خانم جولیا می‌گردد، به جستجو بپردازد. پیه‌رو کیارا در متن داستانش، بازجویی‌های پلیس و اتفاقات را به‌طور مستقیم روایت کرده است. سرمایه‌داران شهرستانی، قضاوت‌شان و موقعیت‌های خاص در دنیای قضا از جمله مواردی هستند که هنگام مطالعه این‌کتاب، جلب توجه می‌کنند.

«پنجشنبه‌های خانم جولیا» در ۱۰ فصل نوشته شده است. پس از متن داستان هم، یک‌زندگینامه کوتاه و یک‌گفتگو با پیه‌رو کیارا درج شده است.

در قسمتی از این‌کتاب می‌خوانیم:

در فاصله‌ای که قطار از رشته‌کوه‌های آپّن‌نین می‌گذشت با خود می‌گفت «حالا برایم خانم جولیا تبدیل شده به یک شبح. اگر دنبال بارسانتی نرفته باشد دنبال هیچ کس دیگری راه نیفتاده برود. به یقین خودش را توی دریاچه نینداخته. در این صورت نامه‌ای از خودش به جا گذاشته بود. و تازه نمی‌رفت که با دو تا چمدان خودش را به آنجا بیندازد.»

اندیشید: «بنابراین کلمه «فرار» را از روی پرونده پاک خواهم کرد و خواهم نوشت «ناپدید شدن».»

صبح روز بعد رفت سراغ وکیل اِزنُگرینی. «وکیل عزیز، مسیر عوضی بود. از خانم جولیا هیچ اثری نیست. بارسانتی، خودش بود، اما با یکی دیگر. فکرش را بکنید: همسر یک وکیل مجلس. می‌تواند تسلای خاطری باشد وکیل.»

سربازرس قدم به قدم و نکته به نکته ماموریت رُمی‌اش را تعریف کرد و وقتی رسید به موضوع نامه از وکیل پرسید:

«هیچ‌وقت خود شما نشنیده‌اید خانم، از این بارسانتی، اسمی ببرد قبل از اینکه من راجع به او با شما حرف بزنم؟»

گلایه های شاعر عاشورایی

هادی جاندا: شعر حق‌طلبانه، رسانه ندارد

هادی جانفدا شاعر آئینی می‌گوید تلویزیون ایران در چهل سال اخیر فقط یک‌بار یک شب شعر عاشورایی را به طور کامل پخش کرده است. این در حالی است که تمام فوتبال‌های دنیا را به طور مستقیم پخش می‌کند!

به گزارش خبرنگار مهر، هادی جانفدا، از شاعران برجسته آئینی و شعر هیئت است که علاوه بر تمرکز بر نقل درست و دقیق تاریخ و سیره اهل بیت (ع) در شعر، به جد متوجه وجه هنری و ادبی آثارش است و شاعرانگی را برای شعر آئینی واجد اهمیت فوق‌العاده می‌داند. او معتقد است ما شعر عاشورایی حق‌طلبانه کم نداریم، بلکه تعدادشان به‌مراتب بیشتر از اشعار عاشورایی‌ای است که به هر دلیلی به شیوه‌ای حق‌گرایانه وارد مسائل اجتماعی نمی‌شوند؛ اما مسئله اینجاست که اشعار دسته اول، عمدتاً در کتاب‌ها هستند و مانند اشعار دسته دوم تریبون و رسانه‌ای همچون هیئت ندارد تا شناخته شده و تاثیرات عمومی خود را بر جای بگذارد. جانفدا پیشنهاد می‌دهد به جای اینکه به نقد وضعیت شعرهای موجود در هیئت بپردازیم، بهتر است برای شعرهایی‌های که صرفاً به شکل مکتوب و محدود منتشر شده‌اند، رسانه فراهم کنیم. گفت‌وگو با این شاعر جوان را در ادمه بخوانید؛

***محور کلی بحث ما این است که شاعری که می‌خواهد شعر عاشورایی موضع‌مند، اجتماعی و حق‌طلبانه بگوید چه اقتضائاتی را باید رعایت کند؛ به طور خاص اشعاری که بتواند در ماه محرم و مراسم عزاداری دهه عاشورا در هیئت‌ها استفاده شود؟ از نظر شما چه اقتضائاتی باید مد نظر شاعران باشد؟**

به نظرم اگر شاعر، شاعر باشد این اقتضائات را با جان و دلش درک کرده و ناخودآگاه رعایت می‌کند. شعر عاشورایی به‌عنوان پرچم‌دار حقانیت شیعه تقریباً از زمان شهادت سیدالشهدا (ع) شروع شده و تا امروز هم ادامه دارد و ادامه خواهد داشت. در این بین شاعران عاشورایی در زمان‌های مختلف، نسبت به شرایط سیاسی جامعه وقتشان یکسری موضع‌گیری‌ها کرده‌اند و حق‌طلبی را در شعرشان پررنگ کرده‌اند و مردم را به سمت حق و حقیقت سوق داده‌اند تا بتوانند حقشان را از حکومت وقت بگیرند، نمونه آن در همین زمان انقلاب خودمان. این اشعار حق‌طلبانه هم بروز و ظهورهای مختلفی داشته است، هم در اشعار کلاسیک و هم در نوحه‌ها ظهور داشته‌اند. مثلاً خیلی از شعارهایی که در تظاهرات زمان شاه توسط مردم به‌صورت عمومی گفته می‌شد سبک و کلامشان برگرفته از نوحه‌های عزاداری‌های ماه محرم بود؛ همان سبک نوحه‌هایی که مردم در مجالس اهل‌بیت (ع) می‌خواندند، و اتفاقاً در همان موارد هم باز همین شاعران عاشورایی بودند که روی آن شعر می‌گذاشتند و آن‌ها را در تظاهرات می‌خواندند. شاعران زیادی بودند مثل مرحوم «آواره همدانی»، مرحوم «مهدی تعجبی» و دیگران. متأسفانه در این چند سال اخیر برخی جاها اشعاری خوانده شد که فارغ از جریان حق و باطل، وارد یکسری جناح‌بندی‌های سیاسی شد. به نظر من وارد شدن در جناح‌بندی‌های سیاسی، نقطه آفت شعر هیئت است.

شاعر باید این حدود و خط و مرزها را از کجا باید تشخیص دهد؟ چون از یکسو این نکرانی وجود دارد که اگر وارد موضع‌گیریهای اجتماعی و سیاسی نشود کارکرد حق‌طلبانه را مورد غفلت قرار داده و شعرش سیاست‌زدایانه شده است، اما از سویی هم به قول شما این بیم وجود دارد که به فضای سیاست‌زده و جناحی‌بازی‌ها گرفتار شود. معیارهای تشخیص این حد و مرزها چیست؟

به نظرم این را حضرت علی (ع) در نهج‌البلاغه شریف فرموده‌اند؛ ایشان به ما امر می‌کنند که «حق را بشناس، بعد اهل آن را خواهی شناخت». بنا به فرمایش حضرت حق را نباید با اشخاص بسنجیم، بلکه اشخاص را باید با حق بسنجیم. وقتی شاعر حق را بشناسد، آن‌وقت از حق می‌گوید و متوجه و دلمشغول اشخاص نیست. اگر نظام جمهوری اسلامی و حرکت انقلاب حرکت حقی بوده و بر مبانی حق استوار است، ما می‌توانیم همان حق را ابراز کنیم و در هیئت از آن بخوانیم. ولی وقتی ما وارد داوری درباره افراد و جناح‌هایی می‌شویم که بواسطه حضور برخی افراد مورد حمایت، یا عداوت ما قرار گرفته‌اند، آنجا باید ملاحظه داشته باشیم و مثلاً طرفداری از افراد نکنیم. چون این افراد آدم‌های متغیری هستند، مثلاً ما رئیس‌جمهوری داشتیم که قبلاً همه بچه‌های مذهبی و هیئتی روی سرش قسم می‌خوردند، ولی الآن مواضعی دارد که همین بچه‌های مذهبی و هیئتی نمی‌پسندند. پس ما در این جریان نباید متوجه و متمایل به افراد شویم. ما یک اصول و مبنایی داریم که اگر شاعر آن اصول شیعی، انقلابی و مکتبی را خوب بشناسد و طبق همان اصول شعر بگوید، به جایی برنمی‌خورد و همیشه مسیر حق‌طلبانه‌اش را طی می‌کند. ولی اگر متمایل به افراد و نظریات افراد شویم، این متمایل شدن به نظر افراد، آفت دارد.

***با توجه به اینکه در جریان شعری سال‌ها و دهه‌های اخیر بوده‌اید، فکر می‌کنید همین نگاه حق‌طلبانه و حق‌گرایانه، فارغ از اینکه بخواهد افراد را ملاک حق قرار دهد در شعر عاشورایی و شعر هیئت امروز ما نمود و بروز و ظهور داشته است؟**

ما دو دسته شعر عاشورایی داریم؛ یک دسته اشعاری است که وارد محافل مذهبی می‌شود و آنجا خوانده می‌شود. یکسری هم آثار مکتوب ماست که شاعران ما می‌نویسند و کتاب‌هایشان را چاپ می‌کنند. شاید خیلی از این آثار مکتوب به محافل مذهبی ما راه پیدا نکنند. ما در این آثار مکتوبمان به نظرم وضعیت حق‌گرایانه و موضع‌گیری‌های مناسبی داشته‌ایم؛ یعنی در آنها به نگاه حق‌طلبانه سیدالشهدا (ع) خوب پرداخته شده است.

اما در خصوص شعرهایی که وارد محافل مذهبی می‌شود، وضعیت به شیوه دیگری است که به نظرم طبیعی است. بالأخره جلسه ماه محرم برای عزاداری گرفته می‌شود، آنجا یک میتینگ سیاسی و معرفتی نیست که شخص بیاید آنجا بیانیه حق‌طلبانه صادر کند. آثاری که وارد محافل مذهبی می‌شوند بیشتر آثاری هستند که به بُعد مدح و مرثیه اهل‌بیت (ع) می‌پردازد. طبیعی هم است و از اول هم همین‌طور بوده است. بنابراین در این اشعار نسبت به آثار مکتوب ما آن مواضع حق‌طلبانه کمتر استو ولی به نظر من می‌شود به‌صورت هنرمندانه و هنری، یعنی بدون شعارزدگی این مفاهیم را وارد اشعار هیئت هم کرد.

***پس معتقدید این کمبود مضامین حق‌طلبانه در شعرهایی که در مجالس ماه محرم خوانده می‌شود، یک امر طبیعی است؟**

می‌گویم طبیعی است، چون محفل عزاداری همین است. این یک نقص نیست. مداح اهل‌بیت (ع) می‌رود شعری را انتخاب می‌کند که مردم با آن گریه و عزاداری کنند. تازه به نظرم در این چند سال اخیر محافل مذهبی ما یک مقدار رنگ و بوی این‌طور مسائل را پیدا کرده است. ما الآن مداحانی داریم که دارند از این نوع اشعار می‌خوانند. نسبت به چند سال قبل، خیلی بهتر شده است. ولی همچنان معتقدم طبیعی است و این نقص محسوب نمی‌شود. طبیعت این محافل همین را اقتضا می‌کند.

ولی مشکلی که ما داشتیم می‌دانیم کجاست؟ چون هیئت رسانه خوبی است، آثار هیئت خوب پخش شده است، اما ما نتوانستیم آثار مکتوب عاشورایی خود (یعنی آن دسته دوم اشعار عاشورایی) را خوب ترویج کنیم و رواج دهیم. مشکل امروز ما این است.

الآن یک شاعر نهایتاً هزار جلد کتاب را چاپ می‌کند، چند نفر مگر می‌خوانند؟ هزار نفر. تازه اگر همه کتاب‌هایش فروش برود. هزار نفر کجا، ۸۰ میلیون نفر کجا؟ بنابراین ما نتوانستیم آثار مکتوب عاشورایی را مثل هیئت که رسانه خوبی دارد و آثاری که در آنجا خوانده می‌شود پخش می‌شود، اینها را هم پخش کنیم. نتوانستیم این اشعار حق‌طلبانه با مضامین روز و مرتبط با جامعه خودمان را خوب منتشر کنیم. محفلی برای عرضه این آثار نبوده و ما امروز این خلأ را احساس می‌کنیم.

اتفاقاً رسانه‌های ما هم بیشتر به بازتاب همان آثاری که در محافل مذهبی ارائه شده است، پرداخته‌اند. هنوز که هنوز است در تاریخ ۴۰ ساله جمهوری اسلامی، تلویزیون ایران فقط یک‌بار یک شب شعر عاشورایی را به طور کامل پخش کرد. تلویزیون ما تمام فوتبال‌های دنیا را مستقیم پخش می‌کند، اما کجا آمده شب شعرهای خوب و باکیفیتی که برگزار می‌شود را مستقیم پخش کند؟ بنابراین ما نباید دنبال نقص‌های این وضعیت در هیئت‌ها باشیم، بلکه به نظر من مهمترین مسئله این است که رسانه‌ها به شعر عاشورایی حق‌طلبانه بهاء نداده‌اند که امروز این خلأ را احساس می‌کنیم.

رمان کوتاه «قاچار قوچار» چاپ شد

، رمان کوتاه «قاچار قوچار» نوشته ویوک شانبهاگ به‌تازگی با ترجمه مرتضی ثقفیان توسط نشر مرکز منتشر و راهی بازار نشر شده است. در داستان این‌کتاب، تقابل خانواده‌ای سنتی و بسته که فردگرایی و فردیت در آن جایی ندارد؛ با چالش‌های مدرنیته و جایگاه زنان متفاوت به تصویر کشیده می‌شود. این‌تقابل در حکم یک‌تعادل است که گویی با کوچک‌ترین تغییری متزلزل می‌شود. تصویری که نویسنده از این‌خانواده و تقابل‌هایش ارائه کرده، در واقع هندِ در راه رونق اقتصادی است که با معضلات اجتماعی همراه است؛ مشکلاتی مانند خشونت خانگی. عده‌ای این‌رمان را بهترین رمانِ هندی چاپ‌شده در دهه اخیر خوانده‌اند.

ویوک شانبهاک متولد سال ۱۹۶۲ در کارناتاکای هندوستان است. او تا به حال، ۲ رمان، ۲ نمایشنامه و ۵ مجموعه‌داستان منتشر کرده است. زبانی که این‌نویسنده آثارش را با آن می‌نویسد، کاناده‌ای است که از زیرشاخه‌های زبان‌های دراویدی است و حدود ۴۰ میلیون نفر در جنوب غرب هند به آن تکلم می‌کنند. «قاچار قوچار» اولین کتاب این‌نویسنده است که به زبان انگلیسی ترجمه شده است.

خانواده سنتی مورد نظر در این‌داستان از خانه‌ای تنگ و تاریک و پر از مورچه به یک خانه ویلایی، یکی از مراحل گذاری است که این‌خانواده از سر می‌گذرانند. راوی داستان، مرد جوانی از اهالی همین‌خانواده است. او از خانه و خانواده به کافه‌ای پناه می‌برد که متعلق به دنیای قدیم است و پیشخدمتش باعث تسکین دردهایش می‌شود. از جایی به بعد، اعضای خانواده، معادلات و خواسته‌های خود را تغییر می‌دهند و وضعیت دیگری پیدا می‌کنند...

در قسمتی از این‌کتاب می‌خوانیم:

«اگر یک دانه برنج از بشقاب آدم بیرون می‌افتاد، می‌دید که هنوز از سر سفره بلند نشده، مورچه‌ها به فکرِ بیرون بردن آن افتاده‌اند. اگر یکی از ما با لقمه‌ای به اتاق وسطی می‌رفت مورچه‌ها خرده‌هایی را که حتی روح ما هم از افتادن‌شان خبر نداشت از آنجا با خود می‌بردند. دورِ نقشی که فنجان‌های ما بر کف اتاق می‌انداخت جمع می‌شدند. هاونی که برای تهیه چاتنی از آن استفاده می‌شد خوب شسته نشده بود؟ مورچه‌ها. نارگیلی رنده شده بود و پوستش دقیقه‌ای روی زمین مانده بود؟ مورچه‌ها سر می‌رسیدند تا ترتیب ذره‌های باقی‌مانده را بدهند. سوخته‌های دور لبه ی تابه‌ی دوسا؟ به سرعت برق و باد _ مورچه‌ها.

آمّا وسواسِ شستنِ ظرف گرفته بود. بعد از تمام شدن آشپزی، بلافاصله آن‌ها را می‌سابید. من و مالاتی یاد گرفته بودیم که فنجان‌ها و بشقاب‌های‌مان را بلافاصله بعد از استفاده بشوئیم. حالا که فکرش را می‌کنم، می‌بینم احتمالا این‌کارها ربطی به تمیزی نداشت، بلکه بخشی از نبردِ آمّا با مورچه‌ها بود.

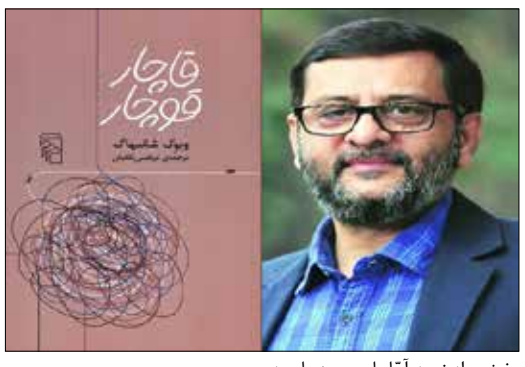

اما نبردی بود بی‌نتیجه. علی‌رغم تمام تلاش‌های ما برای دفع مورچه‌ها، یک سهل‌انگاری کوچک کافی بود که حمله‌ور شوند. به مجرد این‌که خیال می‌کردیم دست بالا را داریم، سر و کله آن‌ها در بعیدترین جاها پیدا می‌شد. یک بار که جعبه پرگارم را باز کردم، دیدم انبوهی مورچه در آن وول می‌خورند.»

این‌کتاب با ۱۰۴ صفحه، شمارگان هزار و ۸۰۰ نسخه و قیمت ۲۳ هزار و ۵۰۰ تومان منتشر شده است.

رمان «درخت هالووین» چاپ شد

رمان «درخت هالووین» نوشته ری بردبری به‌تازگی با ترجمه مهدی بنواری توسط انتشارات پیدایش منتشر و راهی بازار نشر شده است. این‌کتاب یکی از عناوین مجموعه «کلاسیک‌های خواندنی» است که این‌ناشر چاپ می‌کند.

ری بردبری نویسنده این‌کتاب متولد سال ۱۹۲۰ و درگذشته به سال ۲۰۱۲ است که بیشتر به خاطر کتاب معروفش «فارنهایت ۴۵۱» شناخته می‌شود. رمان مذکور اثری علمی‌تخیلی است که فضایی آخرالزمانی دارد و در مکانی جریان دارد که تمام کتب نوشته شده در دمای ۴۵۱ فارنهایت می‌سوزند. بیشتر نوشته‌های بردبری در گونه ادبیات گمانه‌زن جا دارند و در حوزه ژانرهای وحشت، فانتزی و علمی‌تخیلی قرار می‌گیرند.

رمان «درخت هالووین» برای اولین‌بار سال ۱۹۷۲ منتشر شد و رمانی فانتزی-وحشت را در بر می‌گرفت که با تصویرگری‌های خوزف موگنایینی همراه شده بود. هالووین مراسمی سالیانه است که ریش در مسیحیت دارد. این‌مراسم همزمان با شب سی‌ویکم اکتبر در بسیاری از کشورهای دنیا برگزار می‌شود تا یاد درگذشتگان، قدیسین و شهدا گرامی داشته شود. اما این‌گمان هم وجود دارد که بسیاری از مناسک و رسوم شب هالووین ریشه در آیین‌های پیش از مسیحیت و پگانی داشته باشد. این‌مراسم امروزه وجهه مذهبی خود را از دست داده و تبدیل به یک کارناوال وحشت_کمدی شده است.

هالووین در تقابل با روز کریسمس قرار دارد؛ در روز کریسمس قرار است بچه‌ها از بابانوئل هدیه بگیرند اما در هالووین قرار است دراکولا دنبال‌شان کند! داستان «درخت هالووین» درباره ۸ پسر است که قرار گذاشته‌اند شب هالووین برای گرفتن شکلات از خانه بیرون بروند ولی متوجه می‌شوند یکی از دوستان‌شان گم شده است. آن‌ها به کمک شخصیتی مرموز به سفر در زمان و مکان می‌روند تا دوست گمشده را پیدا کنند...

رمان «درخت هالووین» در ۱۹ فصل نوشته شده است.

در قسمتی از این‌کتاب می‌خوانیم:

در غرب، خورشیدْ محتضر در حجاب اختناق ابرها، در افق غرق می‌شد. صدای موندشراود یزله‌ای بود که می‌گفت: «اوناهاش بچه‌ها! قلب، روح و جسم هالووین. خورشید! نگاه کنید اوزیرس رو دوباره دارن می‌کشن. میترا، آتش فارس، داره غرق می‌شه. آپولو فوئبوس تمام نور یونان سقوط می‌کنه. خورشید و شعله، پسرا. نگاه کنید و چشم‌هاتون رو به هم بزنید. دوربین بلوری رو بچرخونید. سرشو برگردونید به سمت ساحل مدیترانه، چندهزار کیلومتر اون‌ورتر. جزایر یونان رو می‌بینید؟»

جرج اسمیتِ سر و ساده که رخت پرآرایه روحی رنگ‌پریده به تن کرده بود درآمد که: «آره. شهرهای بزرگ و کوچیک، خیابون‌ها و خونه‌ها. مردم می‌پرن روی ایوان‌ها که غذا بیارن!»

موندشراود با رضایت گفت: «آره. جشنواره مردگان: جشن کوزه‌ها. مرحمت _یا _ شیطنت به سبک قدیم. ولی شیطنتش از سمت مرده‌ها بود... اگر به‌شون غذا نمی‌رسید. بنابراین مرحمتی‌ها رو مرتب روی لبه پنجره و ایوان می‌چیدند!»

در دوردست‌ها، در گرگ و میشی دلپذیر، بوی گوشت پخته به هوا می‌رفت، ظرف‌ها را برای ارواحی پر می‌کردند که در سرتاسر سرزمین زندگان هردود می‌کشیدند. زنان و کودکان خانوارهای یونانی می‌آمدند و می‌رفتند و مقادیر زیادی ماکولات لذید و پرادویه را می‌آوردند.

سپس در تمام پهنه جزایر یونان، درها را بستند. صدای بستن این‌همه در میان باد ظلمانی پیچید.

این‌کتاب با ۲۲۴ صفحه مصور، شمارگان ۵۰۰ نسخه و قیمت ۴۵ هزار تومان منتشر شده است.

وقتی کوبو آبه خودانتقادی می‌کند

هجو زندگی اشتراکی و سرمایه‌داری

انتشارات کتاب فانوس دومین چاپ نمایشنامه «دوستان» اثر کوبو آبه و ترجمه فردین توسلیان را با شمارگان ۵۰۰ نسخه، ۱۰۱ صفحه و بهای ۲۰ هزار تومان منتشر کرد. نخستین چاپ این نمایشنامه سال گذشته (۱۳۹۸) با شمارگان ۵۰۰ نسخه و بهای ۱۵ هزار تومان منتشر شده بود. این اثر از روی ترجمه انگلیسی آن به قلم دونالد کین به فارسی منتشر شده است. این اثر ۱۳ صحنه دارد و شخصیت‌های آن عبارتند از: دختر وسطی، مادربزرگ، پدر، مادر، پسر کوچک، پسر بزرگ، دختر بزرگ، مرد، دختر کوچک، پلیس میانسال، پلیس جوان، مدیر ساختمان، نامزد مرد و خبرنگار.

نمایشنامه «دوستان» مانند دیگر آثار کوبه آبه، اثری ابزورد است که پوچی زندگی مدرن را هدف قرار می‌دهد. آبه این اثر را با اقتباس از داستان کوتاهی به قلم خودش نوشت. این نمایشنامه برای نخستین بار در پانزدهم مارس ۱۹۶۷ در تماشاخانه کینوکونیای توکیو به کارگردانی ماساهیکو ناروسی روی صحنه رفت. بعدها نیز آبه این نمایشنامه را در قالب توری در ایالات متحده آمریکا به روی صحنه برد.

آبه در این نمایشنامه به نقد دوران کمونیست بودن خود پرداخته و بویژه زندگی اشتراکی را بسیار هجو می‌کند و البته از نقد سرمایه‌داری نیز نمی‌گذرد. آبه در دهه ۴۰ در ژاپن عضو حزب کمونیست بود و به همین دلیل نیز وقتی سال‌ها بعد در آمریکا در دوره دکتری دانشگاه کلمبیا درس می‌خواند، با توجه به لایحه مک کارتی، بسیار محدود شده بود. در همین دوران هم با دونالد کین، مترجم انگلیسی نمایشنامه «دوستان» و از شرق‌شناسان فعلی دانشگاه کلمبیا، آشنا شده و این مترجم بعدها چند نمایشنامه و رمان آبه را به انگلیسی ترجمه می‌کند.

فردین توسلیان، مترجم و پژوهشگر تخصصی فرهنگ و هنر آسیای شرقی است. نمایشنامه‌های «قتل غیرعمد» و «جوراب شلواری سبز» و رمان «کشتی ساکورا» هر سه از کوبو آبه، «قصه‌های مهتاب و باران» نوشته اوئدا آکیناری، «آفتاب و فولاد: دیدگاه‌هایی شخصی درباره هنر، عمل و مرگ معنوی» نوشته یوکیو میشیما و «نیروی شاعرانه: شعر پس از کانت» نوشته کوین مک لاکلین، از دیگر ترجمه‌های منتشر شده توسلیان است.

اخبار

به همت فرهنگ‌سرای ملل برگزار می‌شود

«شرح صدر»؛ بزرگداشت چهل و دومین سالگرد ربایش امام موسی صدر

فرهنگسرای ملل ویژه‌برنامه «شرح صدر» را به مناسبت چهل و دومین سالگرد ربایش امام موسی صدر برگزار می‌کند.

به گزارش امتیاز؛ ایمان کرد، مدیر فرهنگی هنری منطقه یک و رئیس فرهنگسرای ملل، از برگزاری ویژه‌برنامه «شرح صدر» به مناسبت چهل و دومین سالگرد ربایش امام موسی صدر خبر داد و گفت: امسال سالگرد ربایش امام موسی صدر با ایام عزاداری عاشورای حسینی و روز تجلیل از اسرا و مفقودان مصادف شده است و در همین راستا برنامه ویژه‌ای در تداوم سایر برنامه‌های سازمان با رویکرد بین‌المللی و هم‌افزایی جبهه فرهنگی مقاومت برگزار می‌شود.

کرد افزود: امام موسی صدر بخشی از هویت، تاریخ و موجودیت منطقه جنوب غرب آسیا و حتی شمال آفریقا، خصوصاً جمهوری اسلامی، لبنان و آرمان فلسطین و نمونه بارزی از کارآمدی و اثربخشی برنامه‌های تبلیغی و تربیتی روحانیون و سلاله پاک زهرای اطهر(س) در تداوم راه امامان معصوم(ع) است. حرکت امام موسی صدر متأثر و منبعث از قیام حضرت اباعبدالله‌الحسین(ع) بوده و توانست تمام ملت سربلند لبنان، اعم از شیعه، سنی و مسیحی را تحت تأثیر و همراه خود کند، همان گونه که امام حسین(ع) در روز عاشورا هستی و بشریت را تکان داد.

وی ادامه داد: قدرت گفتمان و حقانیت راه امام موسی صدر، اظهر من الشمّس بوده و هست و، چون مخالفان در برابر ایشان حرف و استدلالی برای ارائه نداشتند، در برابر آن دریای عمیق دانش و معرفت به نامردی متوسل شدند و جهان بشری برای هر روز ۴۲ سال غیبت امام موسی صدر باید افسوس بخورد.

این برنامه در روز سه‌شنبه ۱۱ شهریور با حضور اعضای خانواده معظم امام موسی صدر، میهمانان لبنانی و مسئولان فرهنگی کشور از ساعت ۱۷:۳۰ برگزار می‌شود و مخاطبان می‌توانند به صورت مجازی از برنامه بهره‌مند شوند.

برای حضور مجازی در این برنامه می‌توانید به صفحه اینستاگرام فرهنگسرای ملل به نشانی farhangsaramelal۱ مراجعه کنید یا برنامه را از طریق اپلیکیشن جهانی زوم در نشانی https://us۰۴web.zoom.us/j/۲۷۵۰۸۵۸۹۴۹ دنبال کنید.

«هنر در گذر زمان» به چاپ سی‌ام رسید

کتاب «هنر در گذر زمان» نوشته هلن گاردنر با ترجمه محمدتقی فرامرزی به‌تازگی توسط انتشارات نگاه به چاپ سی‌ام رسیده است.

این کتاب گزارشی از چگونگی شکل‌گیری و تغییر پویای هنر طی زمان، از غارهای آلتامیرا تا قرن حاضر ارائه، و نویسنده در آن ثابت می‌کند آن‌چه در طول زمان تغییر می‌کند، نه آثار هنری، بلکه دیدگاه‌های انسان‌ها یا آفرینندگان آثار هنری نسبت به معنای زندگی و هنر است. معرفی و آشنایی با آثار هنری برجسته تاریخ، ویژگی‌های اختصاصی هر اثر و همچنین شرایطی که هنرمندان اقدام به آفرینش آن‌ها کرده‌اند، از جمله مباحثی اند که در این کتاب به آن ها پرداخته می شود.

تاثیرگذاری‌ها و تاثیرپذیری‌ها، ارتباط سبک‌ها گوناگون هنری با زندگی، آثار، فعالیت‌ها و شیوه و سبک و سیاق هنری هنرمندان بزرگ تاریخ هم از دیگر موضوعاتی هستند که مولف این کتاب به آن‌ها پرداخته است.

این‌کتاب آبان‌ماه ۹۵ به چاپ هفدهم رسید. چاپ نوزدهمش هم زمستان ۹۶ و چاپ بیست و یکمش در پاییز ۹۷ ارائه شد. این‌کتاب آذر همان‌سال به چاپ بیست و دوم رسید.

چاپ سی‌ام این‌کتاب با ۸۵۰ صفحه و قیمت ۲۲۰ هزار تومان منتشر شده است.

کارگروه اتاق فرار در شورای نظارت بر اسباب‌بازی راه‌اندازی شد

رییس دبیرخانه شورای نظارت بر طراحی ساخت، واردات و توزیع اسباب‌بازی از تشکیل کارگروه اتاق فرار (اسکیپ‌روم) در این شورا خبر داد.

ویدا ملکی تشکیل این کارگروه را آغاز جریانی بنیادی در حوزه‌ی این دسته از بازی‌ها دانست و گفت: اسکیپ‌روم‌ها از جمله بازی‌های جدیدی هستند که چند سالی است در تمام کشورهای دنیا رواج پیدا کرده‌اند.

او افزود: این بازی‌های مهیج و شاد که بر پایه فکر کردن استوار شده‌اند، در ایران نیز رشد روزافزونی داشته‌اند به نحوی که بیش از ۲۰۰ اتاق فرار در کشور مشغول به فعالیت هستند که حدود ۱۵۰ اتاق آن در تهران فعالند.

ملکی وضعیت اتاق‌های فرار را نابسامان دانست و گفت: این اتاق‌ها به بازی‌های صرفاً وحشتناک تمایل بیشتری دارند و بدون نظارت محتوایی رها شده‌اند.

او با بیان این‌که طراحان به شدت در حال توسعه‌ی کمی‌اند، یادآور شد که این اتاق‌های بازی نیازمند توسعه‌ی کیفی با نگاهی محتواگرا بر اساس مؤلفه‌های فرهنگ ایرانی اسلامی هستند.

رئیس دبیرخانه شورای نظارت بر اسباب‌بازی تاکید کرد: اتاق‌های فرار یک تفریح خانوادگی است که با تألیف سناریوهایی مناسب و برنامه‌ریزی دقیق، می‌تواند برای خانواده‌ها ساعت‌هایی خوش همراه با سرگرمی بر پایه‌ی اندیشه‌ورزی را فراهم آورد.

به گفته او، اداره‌کل سرگرمی‌های سازنده و بازی‌های رایانه‌ای کانون در سال ۹۸ با رویکردی تربیتی و آموزشی اولین اتاق فرار ویژه نوجوانان را با تاکید بر جایگزینی نام «رمزگشا» به جای اتاق فرار، در موزه تاریخ کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان راه‌اندازی کرد.